

TĖVIŠKĖS AIDAMS

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

50 metų

Nr 14 (2366) 2006 m. liepos mėn. 26 d.

Eina 51-mus metus

Melbourne

Popiežius Benediktas XVI: „Išlaikykite tvirtą tikėjimą!“

<...> „Išlaikykite tvirtą tikėjimą!“ Ką tik girdėjome Jėzaus žodžius: „Jei mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų; aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius“ (Jn 14, 15-17a). Šiais žodžiais Jėzus atskleidžia gilius saitus, jungiančius tikėjimą ir dieviškosios tiesos išpažinimą, tikėjimą ir atsidavimą Jėzui Kristui meile, tikėjimą ir įsakymų įkvėpto gyvenimo praktiką. Visi trys tikėjimo matmenys yra Šventosios Dvasios veikimo vaisius. Šis veikimas rodo kaip vidinė jėga, verčianti mokinių širdis plakti išvien su Kristaus širdimi ir įgalinanti mylėti brolius taip, kaip jis mus mylėjo. Tad tikėjimas yra dovana, tačiau kartu ir užduotis.

„Jis duos jums kitą Globėją - Tiesos Dvasią“. Tikėjimas, pasak šventojo Pauliaus, kaip ir tiesos apie Dievą ir žmogų pažinimas bei išpažinimas, remiasi skelbiamu Kristaus žodžiu (plg. Rom 10, 17). Bažnyčios istorijoje Kristaus žodį skelbė apaštalai. Jie stengėsi jį savo įpėdiniams perduoti sveiką, o šie jį savo ruožtu perteikdavo kitoms kartoms iki pat mūsų dienų. Daug Evangelijos skelbėjų dėl ištikimybės Kristaus žodžio tiesai atidavė savo gyvybę. Taip iš rūpinimosi širdis išaugo Bažnyčios tradicija. Kaip praėjusiais šimtmečiais, taip ir šiandien yra žmonių ar aplinkų, kurie, šimtametės tradicijos nepaisydami, Kristaus žodį klastoja ir nori iš Evangelijos pašalinti, jų nuomone, šiuolaikiniams žmonėms

perdėm nepatogias tiesas. Mėginama sukelti įspūdį, jog visa reliatyvu: tikėjimo tiesos irgi priklausančios nuo istorinės situacijos bei žmogiško įvertinimo. Tačiau Bažnyčia negali slėpti tiesos Dvasios. Apaštalų įpėdiniai kartu su popiežiumi atsakingi už Evangelijos tiesą, o ir visi krikščionys pašaukti šia atsakomybe dalytis, pritardami jų autoritetingiems nurodymams. Kiekvienam krikščioniui privalu nuolatos savo įsitikinimus lyginti su Evangelijos mokymu bei Bažnyčios tradicija, stengiantis išlikti ištikimam Kristaus žodžiui ir tada, kai jis yra reiklus ir, žmogiškai žiūrint, sunkiai suprantamas. Neturime pasiduoti reliatyvizmo ar Šventojo Rašto subjektyvaus bei selektyvaus aiškinimo pagundai. Tik nepažeista tiesa leidžia laikytis dėl mūsų išganymo mirusio ir prisikėlusio Kristaus.

Kristus sako: „Jei mane mylite...“ Tikėti reiškia ne tik pripažinti tam tikrą abstrakčių tiesų apie Dievą, žmogų, gyvenimą, mirtį ir būsimą tikrovę skaičių. Tikėjimą sudaro artimas ryšys su Kristumi, ryšis, besiremiantis meile to, kuris mus pamilo pirmas (plg. 1 Jn 4, 11) iki visiško savęs paaukojimo. „Dievas mums parodė meilę tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvo nusidėjėliai“ (Rom 5, 8). Kaip kitaip galėtume atsakyti į tokia didelę meilę,

jei ne atvira ir meile pasirengusia širdimi? Bet ką reiškia mylėti Kristų? Tai reiškia pasitikėti juo ir išbandymo valandą, ištikimai sekti paskui jį ir kryžiaus keliu. Patikėdami save Kristui, nepralaimime nieko ir laimime viską. Jo rankose mūsų gyvenimas įgyja savo tikrąją prasmę. Meilė Kristui reiškiasi noru savo gyvenimą suderinti su jo širdies mintimis bei jausmais. Tai pasiekama per vidinę vienybę, besiremiančią sakramentų malone ir stiprinamą nuolatinės maldos, aukštinimo, padėkos ir atgailos. Būtina atidžiai įsiklausyti į įkvėpimus, kuriuos jis teikia per savo žodį, mūsų sutinkamus žmones ir kasdienio gyvenimo situacijas. Jį mylėti reiškia su juo palaikyti dialogą, pažinti jo valią ir šią valią nedelsiant įgyvendinti.

Bet gyventi tikėjimu kaip meilės santykiu su Kristumi taip pat reiškia būti pasirengusiam atsakyti visko, kas jo meilė neigia. Todėl Jėzus sako apaštalams: „Jei mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų“. Kokie gi yra Kristaus įsakymai? Mokydamas minią, Jėzus patvirtino įstatymą, kurį Kūrėjas įrašė į žmogaus širdį ir vėl suformulavo Dešimties įsakymų plokštėse: „Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti. Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks“ (Mt 5, 17-18). Tačiau kartu jis iš naujo aiškiai pabrėžia vienijantį dieviškųjų, ant Sinajaus kalno apreiškų įstatymų centrą - meilę Dievui ir artimui: „Mylėti jį [Dievą] visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis bei mylėti artimą kaip save patį svarbiau už visas deginamasias ir kitokias aukas“ (Mk 12, 33). Maža to, Jėzus savo gyvenimu ir savo velykiniu slėpiniu išpildė visą Įstatymą. Vienydamasis su mumis per Šventąją Dvasią, jis su mumis ir mumyse neša Įstatymo „jungą“, kuris per tai tampa „lengva našta“ (Mt 11, 30). Šia dvasia Jėzus suformulavo žmonių, besistengiančių kuo giliau išgyventi tikėjimą, vidinių savybių sąrašą: palaiminti liūdintys, romieji, alkstantys ir trokštantys teismo; palaiminti gailėstingieji ir tyraširdžiai; palaiminti taikdariai ir persekiojami dėl teismo... (plg. Mt 5, 3-12).

Mieli broliai ir seserys, tikėjimas kaip Kristaus laikymasis reiškiasi per meilę, akinančią daryti gerį, Kūrėjo įdėtą į kiekvieno iš mūsų prigimtį, į kiekvieno žmogaus asmenybę ir į viską, kas pasaulyje egzistuoja. Kas tiki ir taip gyvena, tas tampa tikros „meilės civilizacijos“, kurios centras yra Kristus, statydintoju. <...>

Paradoksalu, tačiau šiais laikais

mūsų pastatai didesni, bet mažesnės bažnyčios, platesni keliai, tačiau siauresni požiūriai. Mes išleidžiame daugiau, bet turime mažiau, mes perkam daugiau, tačiau džiaugiamės mažai.

Mūsų namai didesni, tačiau mažesnės šeimos, daugiau patogumų, bet mažiau laiko. Mūsų moksliniai laipsniai aukštesni, bet žodžiuose ir darbuose mažiau prasmės, daugiau žinių, bet mažiau teisingumo, geresnė medicina, tačiau mažiau sveikatos. Mes geriam per daug,

rūkom per daug,
nerūpestingai

išlaidaujam,
juokiamės per mažai,
vairuojam per greitai,
keliamės per vėlai

per mažai skaitom,
per daug žiūrim TV,
retai meldžiamės,

esam per daug pavargę ir piktai,
kalbam per daug,
mylim per retai,

nekenčiam taip dažnai.
Mes išmokome kaip pragyventi, bet ne gyventi.

Mes išvalėm orą, bet užteršėm sielą. Užkariavom kosmosą, bet jau nebeapažįstame vidinio pasaulio.

Daugiau rašom, bet mažiau išmokstam. Daugiau planuojam, mažiau įvykdom.

Išmokom skubėti, bet nebemokam palaukti. Tai neįtikėtinų pelnų, bet lėkštų santykių laikai.

Mūsų namai išpuošti ir patogūs, bet juose nėra namų šilumos.

Didinam turtus, bet mažinam vertybes. Susimąstykite...

Taigi ką galiu ir turiu aš padaryti, kad šitaip nebūtų? Revoliuciją padaryti savyje. Pakeisti save.

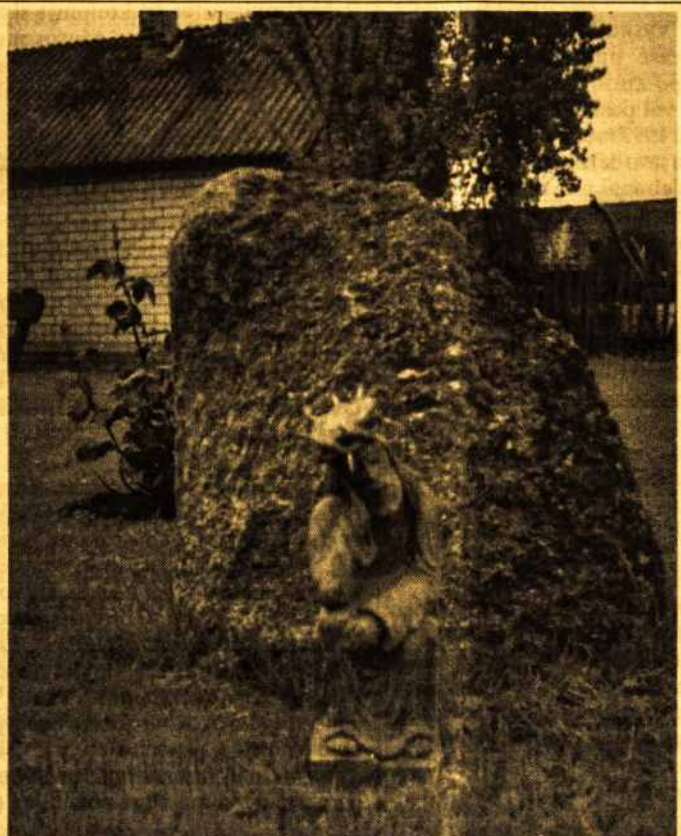
Plėsti savo požiūrį. Nematyti gyvenime vien tik save. Nelaikyti save nei tautos, nei pasaulio gyvenime centru. Plėsti ne tik savo žinias, bet ir savo siaurą požiūrį, supratimą, ypač peržiūrėti ir pakedinti savęs ir kitų vertinimo kriterijus. Mes nemokame arba užmiršome pasitenkinti tuo, ką turime, pasitenkinti mažu, bet linkę vis kuo daugiau imti, gauti, turėti. Jeigu tatau nepasieka doru keliu, stengiamės laimėti nusikaltimais, pralietu krauju.

Didžiulė nelaimė - mūsų mažėjančios šeimos ir tuo pačiu kaskart dėl negimusių gyvybių beatodairiško žudymo ir vis didėjančios emigracijos - pastebimi mažantis krašto gyventojų skaičius: nuo 1990 metų jis sumažėjo jau daugiau nei ketvirtį milijono. Jau ne šiandien, bet prieš dešimt penkiolika metų mums turėjo rūpėti, kad tauta neišsibarstytų...

Verta ir reikia mums išmokti sąžiningumo, asmeninės atsakomybės, pagarbos ir atleidimo sau ir ypač kitiems. Įvairiomis progomis pradėdama kalbėti, kad reikėtų ne tik santūriau valgyti, bet ypač gerti, mažiau arba visiškai mesti rūkymą, šeimose saugoti ištimumą, nes mūsų šeimų padėtis - pasibaisėtina. Skyrybos jau prašoko penkiasdešimt procentų. Viršija net kitų valstybių procentus.

Kai vieno JAV generolo buvo paklausta, kaip jis pavadintų mūsų XXI a., šis nepavadino jo nei atomo, nei palydovų ar kompiuterių amžiumi, jis pavadino jį žmonių santykių susvetimėjimo amžiumi. Ar mes savo šeimoje, įstaigoje, gatvėje nesame tokie? Daug turime simpatijos, nemažai antipatijos, bet labai nedaug empatijos - jautrumo, supratingumo, išjautimo į kito asmens norus, jausmus ir siekius.

kunigas K. Ambrasas, S.J.

Liaudies meistro Valdo Eimanavičiaus „Rūpintojėlis“

OPUS DEI IR DA VINCI CODE

V. Baltutis

Savo įprasto darbo paprastume, monotoniškose kiekvienos dienos smulkmenose tu turi atrasti daugeliui paslėptą didybę ir naujumo paslaptį: Meilę.- Šv. Josemaria Escriva.

Paskutiniu metu viso pasaulio spaudoje ir žiniasklaidoje diskutuojama apie Opus Dei - Katalikų Bažnyčios organizaciją, kuri buvo įkurta 1928 metais Ispanijoje prelado Josemaria Escriva de Balaguer. Organizacijos tikslas įtraukti visus tikinčiuosius, ne tik kunigus ir vienuolius, į katalikišką veiklą, surasti Dievo veikimą ne tik bažnyčiose ir vienuolynuose, bet ir kasdieniniame visų sluoksnių žmonių gyvenime. Šis judėjimas prasidėjęs Ispanijoje pamažu plito ir apėmė visame pasaulyje išsibarčiusius katalikus. Opus Dei pagrindinis veiklos akstinas: - stipri dvasinė disciplina, malda ir religiniai skaitiniai apie tikėjimo prasmę ir tobulesnį Dievo pažinimą. Tai nėra organizacija vien tik kunigų ar vienuolių, bet visų tikinčiųjų, kurie yra pakviečiami įsijungti ir tapti jos nariais. Nariais pakviečiami daugiausia intelektualai, profesionalai ir biznieri. Nariais gali būti tikrai asmenys ne jaunesni 18 metų, o pilna narystė suteikiama ne jaunesniam, kaip 23 metai amžiaus. Opus Dei įkūrėjas Josemaria Escriva popiežiaus Jono Pauliaus II 2002 metais buvo paskelbtas šventuoju. Šiuo metu Opus Dei organizacijai priklauso apie 83 tūkst. įvairių tautybių katalikų.

Opus Dei yra Katalikų Bažnyčios įstaiga. Jos misja - skleisti tiesą. Darbas ir eilinės aplinkybės sudaro progą sutikti dievą, tarnauti kitiems ir pagerinti visuomenę. Organizacija rengia socialines pagalbos projektus, rekolekcijas, filosofijos, teologijos seminarus ir kitus parengimus, kviesdama dalyvauti visus tikėjimą

išpažįstančius ir jį praktikuojančius arba nutolusių nuo jo asmenis. Visi nariai, kokios proesijos jie bebūtų, vieningai ir astsidėję dirba pagal Opus Dei nurodytas gaires. Nenuostabu, kad toks vieningas pasižventėlių darbas susilaukė labai teigiamų rezultatų. Išaugo Opus Dei mokyklos, universitetai. Opus Dei nariai užėmė svarbius ir atsakingus postus valdžios įstaigose, net politinėse partijose, ypač Ispanijoje ir Pietų Amerikos kraštuose. Opus Dei stengėsi visuose savo politiniuose veiksmuose siekti visuomenės gerovės ir demokratijos, kas labai ap sunkino kovą prieš juos. Jų įtaka pasiekė ir kapitalistinius kraštus, kur valdo kapitalas, kuris pajuto pavojų ir pradėjo kovą prieš Opus Dei judėjimą. Teko imtis labai subtilių priemonių ir įvairiausių machinacijų, nes Opus Dei veikla yra vieša, be priekaištų ir labai sunku rasti neigiamų jos veiksmų, kad būtų galima iškelti viešumon ir taip sudrumsti jų pasitikėjimą ir sumenkinti veiklą.

Tiesioginės kovos laimėti prieš Opus Dei beveik neįmanoma, todėl imtasi kitokių priemonių. Nukreipiamas dėmesys į Opus Dei ideologiją - katalikų tikėjimą bendrai, bandant suardyti pačius pagrindinius Opus Dei organizacijos pagrindus. Pasirodė įvairūs leidiniai kelią abejonę apie Evangelijos originalumą, apie Krikščionybę, apie Kristaus gyvenimą. Panaudota visa literatūra ir net menas. Skelbiama, kad Kristus buvo vedęs prostitutę Magdeloną ir su ja turėjo vaikų. Pasirodė Dan Brown kriminalinis romanas: "Da Vinci Code", kuriame iškreipiant ir manipuliuojant istorinius faktus, bandyta paneigti Kristaus dieviškumą. Romanas labai lengvai skaitomas ir dėl jo kontroversiškos tematikos pasidarė vienas iš

populiariausių (bestseller). "Da Vinci Code" knygoje visa Opus Dei veikla parodoma neigiamoje šviesoje, o jos nariai siekdami valdžios ir turto žudo, meluoja, narkotikais nuodija, prisidengdami Dievo vardu. Opus Dei organizacija pristatoma kaip sekta ar kultas - katalikiška mafija.

"Da Vinci Code" romane melodramatiškai bandoma įtikinti skaitytojus, kad Opus Dei skalauja (brain-washing) savo narių smegenis, šantažuoja priešingai nusistatčiusius, naudoja melo ir baimės priemones. Opus Dei vadovus ir Katalikų Bažnyčią, stengiamasi kuo juodžiau nupiešti, kad tik sumažintų, kad tik sustadytų kylantį žmonių pasitikėjimą ir populiarumą. Literatūros kritikai apie romano literatūrinę vertę neparašė nei vieno sakinio, nors reklaminių ir komercinių rašinių netrūko.

Opus Dei judėjimo įtakai vis augant, pagaminamas filmas, pagal romano siužetą gerokai jį sutirštinant. Filmą ekranus pasiekė š.m. gegužės viduryje. Filmo reklamos per TV ir visą žiniasklaidą, pristato filmą, kaip vieną iš didesniųjų ekrano įvykių, bandant pritraukti kuo daugiau lengvabūdių stebėtojų. Katalikų ir Anglikonų bažnyčios hierarchija padarė trumpus pareiškimus (tu dar labiau sužadindama žmonių žingeidumą), paneigdamas romane ir filme sąmoningai iškraipytus istorinius faktus, pateikiant juos iliuzijų šviesoje. Knygą perskaičius ar filmą pamačius vargu ar norėsis kada prie jų grįžti, todėl nerekomenduoja be reikalo gaišinti laiko.

Tai ne pirmas atvejis, kai religijos priešai bando teršti tikinčiųjų įsitikinimus. Kova vyksta nuo pat pirmųjų Kristaus žodžių, kuriais Jis kvietė žmoniją nusisukti nuo blogio ir sekti Jį.

"Šventadienio Balsas"

Mons. Gintaras Grušas. Dėl Dievo meilės ir sielų gerovės

Pastaruosiu metu Bažnyčia vėl atsidūrė visos žiniasklaidos akiratyje - verda aistros dėl pasikeitimų Kaltinėnų parapijoje: žmonių mylimas klebonas Petras Linkevičius, pastatęs bažnyčią, Lurdo koplytelę, įkūręs tremtinių Kalvarijų - dvasingumo parką Lietuvos tremtiniams pagerbti, įsteigęs sveikatingumo centrą, iškeltas į Nemakščius. Skaudu ir pačiam kunigui, ir bendruomenei, vis dėlto 18 metų jo ten kunigauta. Su nerimu į ateitį, matyt, žvelgia ir naujasis Kaltinėnų klebonas Narsutis Petrikas.

Bet mes nesimame spręsti, kieno tiesa. Palikime tai spręsti Dievui. Kaip kalbama Evangelijoje - pamatysime ją iš vaisių.

Tačiau manome, kad ne vienam skaitytojui būtų įdomu, kodėl kunigai kilnojami iš vietos į vietą, kokia yra bažnytinė perkėlimų tvarka. Apie tai Bernardinai.lt skaitytojams sutiko papasakoti gerb. monsinjoras Gintaras Grušas, Lietuvos Vyskupų Konferencijos Generalinis sekretorius.

Kunigų, vienuolių iškėlimas į kitas parapijas - kartais gana skaudi tema ir

patiems kunigams, ir jų bendruomenėms. Kodėl kunigai yra perkeliama ar išsiunčiami iš vienos vietos į kitą? Gal galite pakomentuoti tai pagal Kanonų teisę?

Kanonai numato, kad turėtų būti užtikrintas klebono pastovumas - stabilitas. Tačiau kaip tik per Vatikano II Susirinkimą buvo nuspręsta panaikinti skirtumą, buvusį ankstesniajame, 1917 m. kodekse: keliami ir nekeliami klebonai. Tapo aišku, kad net nekeliami klebonai reikalui esant gali būti perkeliama. Bažnyčios Tėvai nutardami panaikinti skirtumą tarp keliamų ir nekeliamų klebonų, numatė, kad kunigas klebonas turėtų stabilitas - galėtų susigyventi su bendruomenė, numatyti konkrečių darbų ilgesniam laikui. Mat kai klebonas yra keičiamas kasmet, sutrikdomas pačios bendruomenės gyvenimas - nei pats kunigas galės pradėti darbus, nei bendruomenė dėl vadovo kaitos jaus pastovumą. Antra vertus, patirtis rodo, kad jei kunigas - metų būna vienoj vietoj, tai dažnai praranda evangelizacinį uolumą. Savo ruožtu,

parapija pripranta prie vieno sielovados metodo, vieno stiliaus, o tai labai dažnai nėra sveika bendruomenėi. Žinoma, nebūtinai taip yra, bet dažnai sakoma, kad vienoj vietoj 10 metų prabuvęs kunigas 10 kartų pakartojo tuos pačius metus, darė tą patį kasmet, todėl nėra bendruomenės augimo, brendimo. Tad vyskupo atsakomybė yra žiūrėti, kokie yra visos vyskupijos, visų parapijų poreikiai, bei siekti išlaikyti bendruomenių gyvumą ir rūpintis, kad visose parapijose būtų kunigų.

Po Vatikano II Susirinkimo su nauju 1983 metų Kanonų kodeksu įvesta dar viena galimybė - Vyskupų Konferencijoms suteikta teisė nustatyti tam tikrą laikotarpį, po kurio klebonai gali būti keičiami ar vėl paskiriami tam pačiam laikotarpiui. 1997 metais mūsų Vyskupų Konferencija savo dekretu nusprendė, kad Lietuvoje klebonai gali būti skiriami 7 metų terminui. Tokiu būdu pats vyskupijos vyskupas sprendžia, ar skiria kleboną neterminuotam laikui, ar 7 metams su galimybe jiems pasibaigus paskyrimą atnaujinti. Tai suteikia klebonui progą truputį planuoti savo ateitį - jis žino, kad yra paskirtas 7 metams, ir pradeda tam tikrus projektus arba pasirengia juos perduoti kitam kunigui. Savo ruožtu, ir pačiam vyskupui tokia tvarka suteikia galimybę žinoti, kada 7 metų laikas praeina, ir pamąstyti, ką reikia daryti su šiuo klebonu - ar palikti, ar keisti.

Nepaisant visų šių terminų, svarbiausia yra vyskupo žvilgsnis į savo vyskupiją ir jo sielovadinis rūpestis sielų gerove. Jo atsakomybei tenka, kad klebonais būtų skiriami tinkami kunigai, kad visos parapijos, kiek įmanoma, turėtų klebonus. Taigi kanonai palieka visus kunigų skyrimo sprendimus vyskupų rankose.

Mindaugas Malinauskas SJ. Jėzaus Širdies litanija

(Tęsinys iš praeito numerio)

Jėzaus Širdies savybės: akcidenčiai, sukurtieji, žmogiškieji atributai

Jėzaus Širdis - liepsnojantis meilės židiny
Jėzus apsiereiškė kaip degantis lydymo židiny (plg. Apr 1,14) Jėzaus Širdies židinyje išgryninama nuo visko, kas nėra meilė (plg. Išm 3,6). Buvimas Jėzaus širdyje teikia tikintiesiems pagalbą ir apsaugą. (plg. Dan 3,19-23)

Jėzaus Širdis - teisingumo ir meilės buveinė
Lotyniškai buveinė (receptaculum) reiškia priėmimo vietą ir priebėgą. Jėzaus širdis yra priebėga harmoningo teisingumo ir meilės. Jėzus atstatė teisingumą tarp Dievo ir žmonių ant meilės pagrindo.

Jėzaus Širdis - gerumo ir meilės pilnoji
Jėzus nenulauš palūžusios nendros ir neužgesins gruzdančio dagčio (Mt 12,20). Jis pasigaili nusidėjėlio, gydo ligonį, leidžia mažutėliams pas jį ateiti, ieško paklydusios avies. Šis gerumas kyla iš Jėzaus kaip šaltinio ir teikia žmonėms gerovę (plg. lot. bonitas).

Jėzaus Širdis - visų dorybių gelmė
Lotyniškai ši gelmė reiškia bedugnę (plg. Ps 64,7). Jėzaus širdyje telpa beribė dorybių gausa, nes jis yra tobulasis Dievas.

Jėzaus Širdis - visokios pagarbos vertoji
Tai reiškia, kad Jėzus yra vertas dieviško garbinimo. Jį Tėvas išaukštino, padovanojo kilniausią vardą, nes Jis yra Viešpats, todėl verta jį garbinti (plg. Fil 2, 9-11).

Jėzaus Širdis - visų širdžių valdovė
Jėzus yra visos išganymo istorijos karalius (plg. Jn 18,37). O pasak šv. Augustino, nenurims mūsų širdis, kol neatsilsės jame, tai yra tol kol nepasieks išganymo.

Jėzaus Širdis - išminties ir žinojimo lobynas

Paulius sako: „Jėzuje slypi visi išminties ir pažinimo lobiai“ (Kol 2,1-3). Išmintis suprantama kaip Dievo numatymas ir planas, o pažinimas kaip tikrasis dalykų pažinimas išganymo šviesoje.

Jėzaus Širdis - dievybės pilnatvė
„Kristuje kūniškai gyvena visa dievybės pilnatvė“ (Kol 2,9). Jis - Pradžia ir Pabaiga (plg. Apr 21,6).

Jėzaus Širdis - Tėvo mylimiausioji
Tėvas sako apie savo Sūnų: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ (Mt 17,5). Tėvas myli ir Jėzaus žmogiškumą, kartu ir visus žmones.

Soteriologinė dalis
Jėzaus Širdies išganingoji veikla

Jėzaus Širdis - visiems malonių teikiančioji
Pažodžiui išvertus šis kreipinys skambėtų: Jėzaus Širdis, iš kurios gausos mes viską gauname. Jono evangelijoje skaitome: „Iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės“ (Jn 1,16).

Jėzaus Širdis - visos žmonijos išsilgtoji
Pažodžiui išvertus šis kreipinys skambėtų: Jėzaus Širdis, trokštantieji amžinieji kalnai. Šis kreipinys turi pradžią Jokūbo palaiminime Pradžios knygoje: „Tavo tėvo palaiminimai yra tvirtesni už palaiminimus amžinųjų kalnų - pranoksta palaiminimus mano protėvių“ (Pr 49,26). Taigi Jėzus yra trokštantieji amžinieji kalnai, ant kurių jo tauta ilsisi ir jam paklūsta, jis yra trokštamasis Mesijas (plg. Pr 49,10).

Jėzaus Širdis - kantrioji ir gailėtingoji
Petras rašo apie Jėzaus kantrumą: „Viešpats negaišta ištesėti pažado, kaip kai kurie mano, bet kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsiverstų“ (2 Pt 3,9). Viešpats yra kantrus su nusidėjėliais ir jiems gailėtingas iš meilės. Jėzus tarė nusidėjėlei: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nebenusidėk“ (Jn 8,11). Jo gailėtingumą gražiai išreiškia palyginimas apie gailėtingąjį samarietį (plg. Lk 10,29-37) arba palyginimai apie paklydusią avį, pamestą drachmą, sūnų palaidūną (plg. Lk 15)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

"T.Aidų" puslapius galima skaityti internete: <http://vytautas.mine.nu>

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45, Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$A90. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3.

Užuojautos ir padėkos nuo \$20. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

(Bus daugiau)

(Bus daugiau)

Politika - ne varlikė po kaklu

Lina Pečeliūnienė

Yra nusivylusių: Gediminas Kirkilas nesuformavo "stebuklingos" Vyriausybės. Ir programą tik paskubomis sumontavo iš Algirdo Brazausko Vyriausybės tuščių teiginių palikimo. Nėra ko tikėtis visiškai naujo darbo stiliaus ar proveržio kokybės. Stebuklo ir nereikėjo laukti. Dabar vyksta tik štai kas: bent kiek atsakingesni politikai renčia bent kiek atsakingesnę valdžią. Minko tą pačią rinkėjų blogai užmaišytą tešlą, mėgindami iškepti bent kiek padoresnį blyną.

Ižūliausiai Vyriausybės postų derybose atrodė Viktoro Muntiano Pilielinės demokratijos partija, reikalaujama sau trijų ministrų portfelių. Matyt, užsimiršo esanti tik Darbo partijos atplaiša su dar kitų panašių partijų panašiomis atplaišomis. Šiaip jau reikėtų tokią partiją vyti lauk su visomis jos pretenzijomis. Bet ką darys G.Kirkilas - juk ir taip formuoja tik mažumos Vyriausybę.

Gavo "pilielininkai" ne tris, o du ministrų postus. Bet ir į tuos du neturi pasiūlyti nieko vertingo.

Būsiamasis teisingumo ministras Petras Baguška dar pusė bėdos. Vis dėlto jau

mokėsi politiko darbo, Seimo Antikorupcijos komisijoje principingai užsipuolė korupcinį "valstybinės reikšmės" Gariūnų projektą. Tačiau "pilielininkų" kandidatas į sveikatos apsaugos ministrus yra bene didžiausias G.Kirkilo Vyriausybės skaudulys. Ir net ne todėl, kad Rimvydas Turčinskas vadovavo Marijampolės apskrities ligoninei, kurioje buvo apdeginti naujagimiai dvyniai. Ligoninių vyriausieji gydytojai, pasiskyrę didžiulius atlyginimus ir dažnai neskaidriai tvarkantys lėšas, yra bene didžiausi sveikatos reformos stabdžiai. Niekas net ir neklausė R.Turčinsko apie būsimą sveikatos sistemos pertvarką. Gal iš anksto žinoma, kad žmogus, atėjęs iš "specialistų klanų", tam klanui ir dirbs. Beje, šįkart jau su daug didesniais pinigais negu ligoninės biudžetas.

Labai pagirtinas G.Kirkilo noras formuoti politikų, o ne "specialistų" Vyriausybę. Ir R.Turčinskas joje yra bene vienintelė nemaloni išimtis.

Jau aišku, kad G.Kirkilas neturėjo nei didelio noro, nei galimybių visiškai išbraukti A.Brazausko

šešėlio. Nei iš Vyriausybės programos, nei iš ministrų kabineto. Žengia G.Kirkilas nuo komunistinės nomenklatūros, bet tie žingsniai ne tokie jau dideli, kad visai sutryptų A.Brazausko pastangomis išsaugotą "grupę draugų". Pagaliau ir pats G.Kirkilas nuo tos grupės neka toliau atsiplėšęs. Juk vaikščiojo abu su J.Bernatoniū po visas derybas dėl Vyriausybės.

Truputį atsiplėšti nuo A.Brazausko draugų G.Kirkilui padėjo Prezidentas Valdas Adamkus. Panašu, kad jo iniciatyva draugą Petrą Čėsna susisiekimu ministro poste pakeis tikras politikas socialdemokratas Algirdas Butkevičius. V.Adamkaus iniciatyva neliks švietimo ir mokslo ministro Remigijaus Motuzo, jis ir pats garbingai buvo pasišovęs prisiimti kaltę dėl perkamų egzaminų. Neaišku, ar jį pakeitusi Roma Žakaitienė ryžtingiau griebsis aukštojo mokslo reformos, ar, atvirksčiai, pagal naują Vyriausybės programą ims griauti jau įvykdytą vidurinio mokslo reformą. Tačiau R.Žakaitienė, būdama kultūros ministrė, bent jau neprisidirbo jokių savanaudiškumo ir melo skandalų kaip "darbietis" Vladimiras Prudnikovas.

Vienas V.Adamkaus žingsnis, formuojant Vyriausybę, nemaloniai stebina. Kaip galėjo Prezidentas skambinti Vytautui Bogušui ir siūlyti jam kultūros ministro postą? Juk tokie skambučiai ir yra nomenklatūrinis A.Brazausko "grupės draugų" stilius. Gerai, kad liberalcentristas V.Bogušis atsisakė, pasiėlgė kaip tikras politikas, mokantis partinio žaidimo taisykles.

Kad G.Kirkilui pasisekė subrandinti politikų Vyriausybę (su mažomis išimtimis), yra gerai. Bet tai dar nereiškia, kad Lietuva jau turės tikrą politiką su strateginiais siekiais ir taktikos žingsniais. Vyriausybės programa to nerodo. Jeigu opozicija būtų iki galo principinga, turėtų programą perrašyti, kad tuščiažodžiavimas neužgožtų turinio. Ministras politikas automatiškai irgi negarantuoja sėkmės. Štai tikras politikas socialdemokratas Juozas Olekas (ne ką gero nuveikęs šešiskart būdamas sveikatos apsaugos ministru) tikriausiai mano, kad, atėjęs vadovauti krašto apsaugai (jau sukurtai moderniai struktūrai), galės nieko neveikti. Jau visą savaitę jis plepa niekus apie savo siekį, kad "merginos draugautų tik su kariuomenėje tarnavusiais vaikiniais". Imi ir pagalvoji: gal J.Olekui visa politika yra tik įvaizdis - tik po kaklu parišta varlikė.

"Valstiečių laikraštis"

Daug šurmulio, mažai sprendimų

(Bernardinai.lt)

Didžiojo aštuoneto (G8) susitikimas Sankt Peterburge buvo spalvingas, tik neaišku, ar reikšmingas. Renginys vyko Rusijoje, kuri, daugelio politikų ir politikos ekspertų nuomone, yra kaip šlapias lapas, prilipdytas prie gerai imitusių galingiausių pasaulio ekonomikų. Kita vertus, gali būti, kad dabartinės sudėties G8 susitikimai ilgai netruks, ir šis elitinis klubas bus išplėstas. Juk už aštuoneto ribų atsidadė bent dvi valstybės - Kinija ir Indija, kurių ūkių apimtys lenkia kai kurių iš aštuoneto valstybių ekonomikas. Priminsime, kad G8 dabar sudaro JAV, Japonija, Vokietija, Didžioji Britanija, Prancūzija, Italija, Kanada ir po Sovietų Sąjungos žlugimo į kompaniją pakviesta Rusija.

Kadangi reportažai iš aštuoneto susitikimo patenka į pirmuosius žinių puslapius, žiniasklaida gauda galingiausių valstybių vadovų žodžius, gali susidaryti įspūdis, kad G8 yra tarsi koks rimtus sprendimus priimantis organas - dar vienas greta daugelio: pvz., Jungtinių Tautų, NATO, ES ir pan. Gal taip ir buvo, kol grupę sudarė tik septynios valstybės, nors ir turinčios skirtingų ekonominių bei

politinių interesų, tačiau artimos viena kitai pagal civilizacijos lygį ir, atrodo, negrįžtamą demokratinį apsisprendimą. Tam tikra prasme tai būta pažangiausių pasaulio valstybių klubo, kurios buvo dar ir sąjungininkės, kadangi konfrontavo su Sovietų Sąjunga.

Nusprendus grupę išplėsti, Rusija buvo pakviesta į draugiją anaipol ne kaip visavertė narė. Iki šiol Rusija nedalyvauja derybose finansiniais klausimais. Rusijos įjungimas, kaip buvo manoma, turėjo sustiprinti demokratijos procesus toje šalyje, prisidėti prie Rusijos integracijos į pasaulinę ekonomiką. Buvo svarbus ir psichologinis aspektas: narystė garbingoje draugijoje turėjo kompensuoti Rusijai jos prarastą didžiosios valstybės statusą. Dalis tų vilčių nuėjo niekais. Ekonominė prasme Rusija skelbia siekį būti „energetine supervalstybe“ ir nevengia pašantažuoti savo kaimynų „energetiniu ginklu“. Politinės

santvarkos prasme Rusija pasuko autoritarizmo kryptimi, Kremliaus ideologai tam sugalvojo net specialų terminą - „suvereni demokratija“. Šiuo metu daug kam kelia abejonių ir Rusijos narystė G8, kuri atrodo dirbtinė, ir pati klubo sudėtis. Ar galima kalbėti apie ūkio politikos derinimą pasauliniu mastu, kol G8 nepapildyta tokiomis naujai iškilusiomis ekonominėmis galybėmis kaip Kinija, Indija, Brazilija?

Abejonių gali sukelti ir kitų G8 narių laikysena Rusijos atžvilgiu. Ši šalis nesulaukė rimtų priekaištų dėl karo Čečėnijoje, dėl piliečių teisių ir spaudos suvaržymų. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad Kinija veikiausiai irgi kada nors bus priimta į klubą, o toje šalyje, kaip žinia, dar mažiau politinių laisvių nei Rusijoje, galima tikėtis, jog demokratijos plėtos klausimais elitinės grupės susitikimuose bus dar labiau ignoruojami išorinio gero tono vardan.

Vis dėlto kokių reikšmingų ir naudingų dalykų iš G8 gali tikėtis tokios šalys kaip Lietuva, kuri yra visiškai priklausoma nuo rusiškų dujų? Būtent Rusija pasiūlė susitikime apsvarstyti globalinės energetinės nepriklausomybės temas, ir būtent ši šalis siekia bet kokiais būdais užimti monopolines pozicijas ES dujų rinkoje - kitaip tariant, padaryti Europą maksimaliai nesaugią ir priklausomą nuo vieno tiekėjo. Rusija teigia, kad Europa bus saugi, jeigu dujos bus tiekiamos pagal ilgalaikes sutartis, o ES norėtų savo dujų rinką diversifikuoti ir liberalizuoti. Taigi diskusija dėl energetinio saugumo negali paslėpti to fakto, kad Rusija, kaip „energetinė supervalstybė“, tėra vilkas su avies kailiu.

Energetinis saugumas nelabai priklauso nuo gerų norų, net jeigu juos reiškia galingiausių pasaulio valstybių vadovai. Tai tapo visiškai aišku per dabartinį G8 susitikimą, kai toli nuo Sankt Peterburgo - Artimuosiuose Rytuose, įsiplieskė karas tarp Izraelio ir „Hezbollah“ teroristų. Konfliktas gali lengvai įtraukti Siriją ir Iraną, ir tada pasaulio piliečiams ims svaigti galva žvelgiant į naftos kainas.

Vytautas V. Landsbergis.

Mandagumo ministerija

Anądien teko kalbėtis su užsieniečiais, atvykusiais Lietuvon, ir išgirsti kelias nemaloniais pastabas apie lietuviškąjį gyvenimo būdą. Nemandagumas, kartais peraugas ir net į chamizmą, buvo įvardytas kaip ypatingai į akis krintantis lietuvių bruožas. Ir tai aptinkama bene visur - ir savivaldybėse, ir teismų ar policijos nuovadose, poliklinikose, parduotuvėse.

Ir kita, jau ne pirmą kartą iš užsieniečių lūpų girdima pastaba - netvarkingumas, šiukšlynai gražiausiuose gamtos kampeliuose, kur neseniai „pailsėjo“ broliai lietuviai ir, kaip liaudiškai sakoma, „kur š..., ten paliko“.

Tada bandai savo tautiečius tarsi teisinti, primindamas užsieniečiams,

kad lietuviai ilgiau nei du šimtus metų buvo okupuoti nemandagios, kartais net labai chamiškos valstybės ir jiems nebuvo kada padoriai išsiauklėti. Bandai teisinti savus, aiškindamas ir apie vietinį mikroklimatą, paralyžiuojantį mūsų tautos moralinį brendimą: „aptapšnotą“ kai kurių politikų darbo pobūdį, apie chamišką TV produkciją, dažnai perkamą iš tos pačios okupantės valstybės. Arba apie dominuojančią bulvarinę spaudą, kuri tikrai nesirūpina kilnių bei mandagių santykių ugdymu. (Beje, itin rafinuotą žurnalistinio genocido apraišką galima rasti praėjusią savaitę vieno dienraščio pirmajame puslapyje, kur publikuojamos dvi „svarbiausios“

informacijos - viena apie tai, kad nuo karščio ir mėnulio pilnaties Lietuvoje atsiranda psichinių krizių pavojus. Ir antra šalia esanti žinutė apie tai, kaip pavydus pensininkas „Kurmio“ valikliu nuuodijo savo gyvenimo draugę. Ir šalia stambiu planu minėto valiklio nuotrauka, kad žinotum, ką ir kur pirkti, jei ir tave ištiks psichinė krizė.)

Tačiau, be abejo, ne kaltinti ar teisinti reikėtų, o draugiškai ieškoti būdų, kaip šią situaciją pakeisti. Gal steigti, pavyzdžiui, kokią nors Mandagumo ministeriją, kuri rūpintųsi šiukšlių sutvarkymu lietuvių galvose, žiniasklaidoje ir paupiuose! Kartą teko girdėti tokį linksimą pasakojimą, kaip vienas lietuviško verslo autoritetas su savo prabangiu „mersu“ lėkė Vokietijos greitkelio

ir, atsidaręs langą, išmetė nuorūką. Netrukus jį pasivijo policija, sustabdė ir paskui minėtasis autoritetas, nepaisant visų savo turtų, pažinčių, keiksmų ir auksinių grandinių, turėjo dvi savaites šluoti Berlyno gatves. Manychiau, kad šiam verslininkui noras mėtyti šiukšles per langą bus ilgam praėjęs. Gal net savo vaikams jis papasakos, kad šitaip elgtis yra negražu.

Taigi Lietuvos mandagumo ministerijai turėtų būti pavaldus gerai treniruotų, (mandagių!) policininkų būrys, kuris užsiimtų analogiška veikla, kaip ir kolegos iš Vokietijos - gaudytų šiukšlintojus bei priverstiniais (miestų arba gamtos švarinimo) darbais perauklėtų juos į mandagius, tvarkingus lietuvius. Rezultatus pajustumė itin greitai.

(Nukelta į 8 psl.)

Sėkmės Adelaidėje

Elena Lomsargienė

Š.m. balandžio 4 d. šventėme Sekmines - Šventosios Dvasios ateitininkų Palaimintojo vyskupo Jurgio Matulaičio vardo kuopa, kaip kasmet, prieš vienuoliktą valandą šv. Mišias parengė šventąją valandą, idant tikintieji turėtų neeilinę progą pamąstyti apie gilesnį galingumą ir šviesesnį protingumą, kurių šiandien taip reikia pasaulio vadams ir visai žmonijai. Juk Šventoji Dvasia, būdama Amžinąja Stiprybe, gali mus sutvirtinti prieš baimes ir praturtinti tiesų pažinime, kaip patiems būti šviesesniems pikto nugalėjime.

Prieš altorių degė mirusiųjų ateitininkų prisiminimui švieselių ežerėlis. Nedidelis maldininkų būrelis, kreipdamasis į Šv. Dvasią, prašė patarimo, žinojimo, tvirtumo, gerumo, mokėjimo, tiesumo, kantrybės, ištvermės, ištikimybės ir daugelio kitų proto ir dvasios dovanų, kad jų stiprybe pajėgtų būti stiprūs savo pašaukime ir pareigingume, ką po to galėjo sutvirtinti Sekminių šv. Mišių apeigoje. Mišių auka buvo ypatingai praturtinta muzikai Dariui Kubiliui pakiliai grojant smuiku. Jis buvo šiltai įvertintas, kai dėkingi parapijiečiai jį užpuolė po mišių su

padėkomis ir linkėjimais ir viltimis dažniau jį išgirsti.

Sekminės galėtume, iš tikrųjų turėtume, laikyti gyvenimo išpažinties švente. Šventojoje Dvasioje turėtume pasigilinti savo katalikiškume, politiškume, filosofiniškume ir tikslume, ar jie pastatyti neklaidingumo siekime, kas ypatingai svarbu asmeniniame vadų, valstybininkų, verslininkų, santarvininkų, seimo atstovų, direktorių ir pramoninkų darbotvietėse. Taip kartą metuose Sekminės turėtų būti kūrybinės išpažinties praktikavimas.

Šventoji Dvasia yra gyva, veikli ir galybe apdovanojanti; ji pataria, ir su patarimu siunčia palaimą. Tas yra ir Evangelijoje užtikrinta: "Pirmiausia ieškokite išminties, teisybės ir vertybių, o kai šiuos įsigysite, visa kita puikiausiai susiklostys savaime, ir tapsite palaiminti." Čia mano žodžiais pristatomas evangelisto Mato 6, 33 tekstas: "Šiuo Jėzaus žodžiu kliaudamiesi, ir tą žodį įgyvendindami tikėjimu, negalime būti nei vargšais, nei silpnais, nei skūstis pasaulietiškomis baimėmis. Šventoji Dvasia yra su mumis, tik susigyvenkime - tikėkime jos tikrumu."

Melbourn Džiugo tunto iškyla į Melbourn Muziejų ir IMAX

Melbourn Džiugo Tunto skautų ir skaučių iškyla į Melbourn Muziejų ir IMAX kiną įvyko birželio 17 d. Viktorijos mokyklų atostogų laikotarpyje. Susirinko nemažas būrelis iškylautojų, kurie smagiai ir įdomiai praleido kartu laiką.

Buvo užduotas klausimas skautams ir tėvams - kas jums geriausia patiko iškylas metu?

Judrina: Trys baidyklės, Rimas: dinosauro kaulai (skeletons), sesė Danutė: labai skanus pietūs - pizza, Miranda: arklio Phar Lap iškamša,

Žydrūnas: įspūdingas filmas keturios savaitės Pietų Afrikos "safari", Duncan: Melb. Commonwealth Žaidimų paroda, Vytas: didžiulis "Rubix Cube", Benita: Trys pabaisos, kurios gaudė mus muziejuje, Kazytė: pats muziejus, Darius: nuostabus 3D IMAX filmas, Girius: egzemplorius žmogaus "digestive" sistema nuo valgio iki su.... Loreta: safari filmas mane išmokė kaip apsisaugoti nuo liūtų ir dramblių sekančioje stovykloje, Ella: viskas, ypač "kukurūzai" (popcorn)!

Dalyvė

"LAGAMINĄ KRAUNU" - LIETUVIŲ PATIRTIS EMIGRACIJOJE

Netrukus (liepos pabaigoje) Lietuvos knygynuose pasirodys "Tyto alba" išleista Kotrynos Gailiūtės knyga apie išeiviją "Lagaminą kraunu". Joje - dvi apžvalgos apie lietuvių emigraciją, jos priežastis, tikslus ir naudinga informacija vykstantiems svetur, daug dokumentinės medžiagos (užsienyje gyvenančių lietuvių pasakojimai).

Pagrindinis knygos tikslas - padėti svetur vykstančiam Lietuvos gyventojui orientuotis užsienio šalyje, išvengti

daugybės ten tykančių „spąstų“, laiko gaišimo ir nemalonumų.

Knyga parengta bendradarbiaujant su užsienio lietuvių bendruomenėmis, Tautinių mažumų ir išeivijos departamentu (TMID) prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kitomis valstybinėmis institucijomis ir nevyriausybiniomis organizacijomis.

Keletas duomenų apie lietuvių emigraciją iš Manto Adomėno (Pilietinės

Suėmimai, smurtas, kalėjimai,... Gedulo ir Vilties minėjimas Melburne

Aptemdytoje Lietuvių namų teatro salės scenoje tylios žvakutės apšvietė lietuvių ir australų tautines vėliavas. Juodame ekrane kuklus užrašas - "Gedulo ir Vilties minėjimas - 2006". Tokiuose rėmuose sekmadienį, birželio 18 d., vyko ALB Melburno Apylinkės Valdybos surengtas metinis išvežimų minėjimas. Salė buvo pilna lankytojų. Minėjimo programa susidėjo iš trijų skaitinių ir Melburno "Dainos Sambūrio" pasirodymu. Ją pravedė, pranešinėjo, ir joje pats dalyvavo, bei skaidrių rodymą, garsus ir šviesas tvarkė - Vytas Krivickas.

Įžanginę kalbą pasakė valdybos pirmininkas, Bronius Zumeris. Trumpai, aiškiai, taikliai parinktais žodžiais, jis apibūdino minėjimo žiaurias istorines aplinkybes ir prasmę. Priminė, kad birželio mėnuo Lietuvoje - gražiausias metų laikas, bet kad 1941 metų birželis - pats tamsiausias Lietuvos periodas. Tą birželio 11-12 naktį, vykdant Sniečkaus įsakymui, vyko suėmimai, smurtas, kalėjimai... Savo kalbą B. Zumeris pabaigė vilties gaidelė - jog visgi Lietuva dabar laisva.

Pirmąjį skaitinį iš Armonienės Sibiro prisiminimų knygos, "Leave your tears in Moscow", anglų kalba atliko Danutė Levickienė. Jai beskaitant, ekrane vis keitėsi vaizdai iš Sibiro tremties. Ir toliau, laike sekančių skaitinių, ekrane skaitytojų žodžius iliustravo skaidrės iš anų laikų Sibire vargstančių lietuvių gyvenimo. Antrą skaitinį, parinktą iš nenurodyto lietuviško laikraščio, atliko Vytas Krivickas. Tai buvo žiupsnelis Jadvygos Tamašauskienės prisiminimų: "Kas surinks mūsų ašaras". Ir vėl sielvartingas atpasakojimas iš anos "komunistų sukurtos katorgos", kurion autorė pateko dar maža būdama. Trečio skaitinio autorė - melbourniškė Marytė Šidlauskienė, skaitovė - Birutė Kymantienė. Iš skaitinio antraštės, "Lietuva, kiek daug tu

Taip atrodančiose tremtinių kapinėse Igarkeje teko ieškoti lietuvių palaikus, kuriuos artimieji norėjo parsivežti Lietuvon. Nuotr. A. Petroko

iškentėjai", skaitytojai atpažins Marytės Šidlauskienės premijuotą rašinį, kuris atspausdintas "Tėviškės aidų" 2006 m. nr. 11. Jame visa anų laikų tautos kančia jausmingai išpasakyta. Su deramu įsijautimu ją perdavė skaitovė.

"Dainos Sambūris" atliko tik dvi dainas, bet jas atliko nepaprastai gražiu, darniu susidainavimu. Pirmąją - M.K. Klajūno (geolongiškio Mečio Kymanto) "Audros siaučia", dirigavo Gražina Pranauskienė, akompanavo Rita Mačiulaitienė. Antrąją - "O skambink per amžius", dirigavo Rita Mačiulaitienė. Gale - Lietuvos himnas.

Minėjimas buvo nesudėtingas, bet labai įspūdingas ir jaudinantis. Jo tikslas - priminti Lietuvos didžiausią tragediją - pilnai atsiektas. Tenka nuoširdžiai pasveikinti jį surengusiems jauniems Valdybos nariams, ypatingai Vytui Krivickui, kuris iš tolimojo Gipslando atvažiavęs, matomai be pašalinės pagalbos, neskaitant pasišventusių atlikėjų, viską pats paruošė, pravedė, sutvarkė.

Norisi pasinaudoti šia proga ir paminėti, kad Melburno lietuvių biblioteka turi nemažai naujesnių (dabartinės nepriklausomybės metais išleistų) knygų apie išvežimus į Sibirą. Jas tikrai verta ir įdomu perskaityti.

J.A.

statistikos duomenų nėra. Tačiau netgi oficialiais duomenimis, ženkliai mažesniais negu tikrieji migracijos mastai, nuo 1990 m. Lietuvą paliko 334 tūkstančiai jos gyventojų; tai sudaro beveik dešimtadalį (9,8 proc.) Lietuvos gyventojų 2006 m. pradžioje. O tikrieji skaičiai gali būti iki pusantro karto didesni."

"Paprasčiausia matematinė projekcija pasakys, kad jeigu emigracija toliau vyks tokiu pačiu tempu, paskutinis lietuvis iš Lietuvos išvyks maždaug apie 2170 metus."

Apie knygą

Šia knyga autorė jokia būdu neskatina išvažiuoti paskutinio lietuviu. Tačiau tas, kuris jau apsisprendė, nusipirko bilietą, tarkim, į Dubliną ir susikrovė lagaminą, knygoje ras daugybę informacijos, kuri padės geriau susigaudyti ir įsikurti, o tikri tikrų žmonių pasakojimai leis įsivaizduoti, kas laukia svetur.

Tikimasi, kad ne vienas paskaitęs šią knygą geriau pagalvos, kaip pasiruošti kelionei, kur važiuoti ir ar išvis važiuoti. Beje, knyga gali būti įdomi ir daugybei Tėvynėje liekančių žmonių - darbdaviui ar valdžios vyrui ji padės suprasti, kodėl

visuomenės institutas) pratarmės: „Per penkiolika Nepriklausomybės metų lietuviai, patys to beveik nepastebėdami, tapo diasporos tauta. Panašiai kaip žydai, armėnai ar airiai - pasklidę pasaulyje, nebesutapatinami su vienu žemės lopinėliu prie Baltijos krantų, besikabinantys į gyvenimą Londono East Ende, Rytų Anglijos kaimuose, Dublino apylinkėse, Amerikos Vidurio Vakaruose, Skandinavijos šalyse, Vokietijoje, skinantys apelsinus Ispanijoje, aptarnaujantys turistus Turkijoje...“

„Tikslų emigracijos mastų dabar įvardyti neįmanoma, nes po 2000-ųjų metų gyventojų surašymo jokių patikimų

(Nukelta į 6 psl)

Jomantas sculpture on show

Synchrotron artistic director Max Delany and Laima Jomantas with the sculpture. Picture: Steven Crabtree

The Australian synchrotron is hosting its first major artwork, with a bronze sculpture by Vincas Jomantas unveiled recently.

Jomantas died in 2001, and his widow Laima promised the Monash Museum of Art she would donate the sculpture.

The 2m-high statue, Sun Temple No. 1, is a geometric sculpture with a striking silhouette.

Australian synchrotron's communications manager Stefanie Pearce said the sculpture was a major coup for the synchrotron.

"It's a fabulous work of art and we are very pleased to display it," she said.

Petrinės

Parapijos choras šventė Petrinės (š.m. birželį 29 d.) pas Petra ir Verą Morkūnus.

Danutės Levickienės nuotraukoje sėdi iš kairės: kun. A. Šimkus, Vera ir Petras Morkūnai, stovi M. Sodaitienė, R. Mačiulaitienė vargoninkė, E. Dainutienė, G. Statkus, F. Sodaitis, S. Pikilienė, Z. Prašmutaitė vadovė.

Melbourne Lietuvos Bažnytinis Parapijos choras su dirigentu Petru Morkūnu, 1964 metais.

JONAS MEKAS

Celebration of the small and personal in the times of bigness

Jonas Mekas, John Kennedy Jr. and Anthony Radziwill in *This side of paradise* 1968/1999 16mm film, Courtesy of the artist

The exhibition was initially developed as the Lithuanian Pavilion for the 2005 Venice Biennale by the Lithuanian Art Museum, Vilnius

OPENING FUNCTION

6-8pm, Wednesday 19 July 2006
With opening remarks at 6.30pm by Max Delany, Director, MUMA

Exhibition dates

13 July - 16 August 2006
Monday - Friday 10-5pm
Saturday 1-5pm

Free entry

Venue

Faculty Gallery
Monash Art & Design, Caulfield
900 Dandenong Rd
Caulfield East 3145

Floortalks

Danius Kesminas
Melbourne based artist, whose incendiary event features in a new video installation by Jonas Mekas
11am, Wednesday 19 July
Constantine Verevis
'Jonas Mekas: The filmmaker as critic'

Constantine Verevis, School of English, Communications & Performance Studies

11am, Wednesday 9 August

Exhibition Structure

In addition to film and video installations, a daily screening program will present landmark films from Mekas' - including:

Diaries, notes & sketches a.k.a. Walden 1964-69; Lost, lost, lost 1949/76; He stands in a desert counting the seconds of his life 1969/85; Reminiscences of a journey to Lithuania 1971-72 and As I was moving ahead I saw brief glimpses of beauty 2000.

A catalogue with film notes will be published.

Screening times are available at:
www.monash.edu.au/muma/mekas
Monash University Museum of Art
Ground Floor, Building 55
Monash University, Clayton Campus
Postal: Monash University VIC 3800
Melbourne, Australia
T: 61 3 9905 4217

E: muma@adm.monash.edu.au
www.monash.edu.au/muma

Professor John Redmond, Chair, and Max Delany, Director, MUMA, cordially invite you to the opening of *Jonas Mekas: Celebration of the small and personal in the times of bigness*. Developed as the Lithuanian Pavilion at the 51st Venice Biennale, 2005, this acclaimed exhibition surveys the films and video installations of Jonas Mekas, a driving force in American independent cinema of the last 50 years.

Curator: Liutauras Psibilskis
Presented in association with the Australian Centre for Contemporary Art, ACCA.

Melbourne Parapijos choras birželio 29 d., pas Petra ir Verą Morkūnus, atšventė Petrinės. Jaukiuose Morkūno namuose svečiavosi 8 choristai su dvasios tėvu, vadove ir vargonininke.

Viešnagės metu prisiminėme Parapijos choro praeitį, kada dalyvavo gana skaitlingas 60 choristų būrys, kuriam dirigavo Jonas Juška. Tai buvo 1962 m. Nuo 1964 metų pradžios Parapijos chorui diriguoti perėmė Petras Morkūnas.

Šiuo metu chore dalyvauja tik 13 choristų, vadovė Z. Prašmutaitė ir vargonininkė R. Mačiulaitienė.

Norinčius prisijungti savo dalyvavimu giesmėmis šv. Mišių eigoje, kviečiame prieš šv. Mišias į repeticijas, Lietuvių Namuose, 9 val. 45 min.

Primename, kad sekančiais metais Melbourne Lietuvių Bažnytinis Parapijos choras švęs 45-rių metų sukaktį! Todėl, norėtusi, kad choras būtų skaitlingesnis.

“MOKSLININKAI GARSINA LIETUVĄ”

Kaip džiugu, kad, dėka susipratusių tautiečių, Australijoje bei kituose kraštuose yra remiami vis nauji moksliniai darbai apie Lietuvą ir lietuvius!

Tasmanijos universitetas (kuris yra ketvirtas senumu visoje Australijoje) kasmet skiria \$5,000 “lietuvišką stipendiją”. Tai vienintelė tokia stipendija

Australijoje ir visame pietiniame pasaulio pusrutulyje. Ši parama tenka geriausia ketvirtų metų (Honours) studentui, rašančiam disertaciją apie Lietuvą arba lietuvius. Stipendija pradėjo veikti 1996 metais ir, laiku bėgant, ji jau spėjo paremti gabius studentus iš įvairių sričių: istorijos, sociologijos, anglų ir europiečių literatūros, politologijos ir t.t.

Pernai šitam tikslui lietuvių suaukoti pinigai išsibaigė ir kilo susirūpinimas, kad Tasmanijos “lietuviška stipendija” uždus visiškai. Kaip tik tuomet atėjo žinia, kad Adelaidėje miręs Vladas

Morkys dešimtadalį savo palikimo - apie \$25,000 - paskyrė šitai stipendijai; tokiu būdu ji gyvuos dar penkerius metus.

Norintieji pratęsti “lietuviškos stipendijos” amžių dar ilgiau, gali siųsti aukas Tasmanijos universitetui, šiuo adresu: Tasmania University Foundation Inc (Donation for Lithuanian Honours Scholarship), Private Bag 11, Hobart, Tasmania 7001, Australia.

Čekis arba pašto perlaidą adresuojami: Tasmania University Foundation Trust; ir siunčiant auką reikia pridėti lapuką, dar kartą pabrėžiant “Donation for Lithuanian Honours Scholarship”. Visas aukas lietuviškai stipendijai galima atskaityti nuo Australijos pajamų mokesčių (income tax deductible in Australia): tam tikslui Tasmanijos universitetas rėmėjui išrašo oficialų kvitą.

Kitų kraštų geradarijai irgi remia lietuviškas studijas. Štai, Bernice Kellogg, mokytoja ir profesionali geneologė, pernai mirė

Kalifornijoje, JAV, sulaukusi 84 metų. Ji tyrinėjo savo šeimos kilmę iš Lietuvos ir atsekė savo protėvius iki septyniolikto šimtmečio. Per paskutinius dvejus savo gyvenimo metus, ponja Kellogg susirašinėjo su Washington universiteto (Seattle) Skandinavijos katedra, ryšium su jų dėstomų lietuvių kalbos kursų nes lietuvių kalba jai buvo labai arti prie širdies.

Savo palikime ponja Kellogg užrašė US\$265,000 Washington Universiteto Pabaltijo Studijų Programai, kad įsteigtų fondą jos atminimui (Kellogg Endowment Fund). Pagal jos pageidavimą, palūkanos, gautos iš šito fondo, bus skiriamos dviems vertimų į anglų kalbą projektams ir stipendijoms studentams, studijuojantiems lituanistiką Washington universitete.

Vertimų projektai prasidės 2008 metais. Verčiamų veikalų tarpe bus du ponios Kellogg mėgiamiausi autoriai: Žemaitė (1854-1921), ir Alfonsas Eidintas, buvęs Lietuvos ambasadorius JAV-se.

Nepamirškime, kad visi darbai apie Lietuvą, atliekami anglų kalba, atskleidžia mūsų Tėvynę daug platesniam pasauliui. Mes galime šitus darbus remti ne vien pinigais, bet taip pat susipažindami su jais patys ir tada pasakodami kitiems apie juos.

A. Taškūnas.

“LAGAMINĄ KRAUNU”

(Atkelta iš 4 psl)

žmonės išvyksta ir ko jiems trūksta, kelionių astruoliai joje ras informacijos apie šalį, o smalsuoliai galės prisiskaityti nepaprastų gyvenimiškų istorijų.

Knygoje aprašoma 12 valstybių, į kurias dažniausiai traukia Lietuvos piliečiai. Pateikiama atvykėliui svarbiausia informacija apie kiekvienos šalies vizų režimą, įsidarbinimo galimybes, apsigyvenimą, transportą, ryšius, kultūrą, lietuvių bendruomenes ir daugelį kitų dalykų.

Po informacinės dalies pateikiami toje šalyje gyvenančių (ar gyvenusių) lietuvių pasakojimai, parengti pagal išsiuntintą klausimyną (amžius, išsilavinimas, šeimyninė padėtis, išvykimo iš Lietuvos priežastys, pasirinkta šalis, kas ten patinka ir nepatinka, kaip sekasi dirbti, bendrauti su šalies gyventojais ir atvykėliais iš kitų šalių ir t. t.). Laiškai dedami į knygą nepagražinti, tokie, kokius žmonės atsiuntė - išreiškiantys įvairius požiūrius, atspindintys skirtingą patirtį.

Knygos pradžioje pateikiamos dvi išsamios studijos apie lietuvių emigraciją, jos mastą, priežastis, padarinius ir perspektyvą.

Apie autorę

Kotryna Gailiūtė gimė 1984 m. Vilniuje, 2006-aisiais baigė ekonomikos bakalauro studijas Vilniaus universitete. Vasaromis išmaišiusi pusę Europos, kartu su dideliu būriu meksikiečių rūšiavusi braškes JAV ir dvejus metus studijavusi Vokietijoje, autorė pati savo kailiu patyrė ne vieną tų rūpesčių, su kuriais gali susidurti ir lagaminą kraunantis šios knygos skaitytojas.

TMID ir “Tyto alba” informacija

Giedrius Šniukas
TMID Užsienio lietuvių skyriaus
Migracijos politikos ir informacijos
poskyrio vedėjas
Tel. (+370 5) 2122249, mob. +370
61216193
el. paštas: giedrius.sniukas@tmid,
www.tmid.lt

Akvilė Melkūnaitė, “Tyto alba”
tel. (+370 5) 2497597
el. paštas: akvile@tytoalba.lt,
www.tytoalba.lt

Pakalbėkime apie sveikatą...

Į vandenį - pasisemti sveikatos

Maudynės vandenyje - vienas didžiausių vasaros malonumų ne tik vaikams, bet ir suaugusiems.

Plaukimas yra ne tik gyvybiškai būtinas įgūdis, bet ir puiki fizinio aktyvumo forma, turinti teigiamą poveikį sveikatai.

Plaukimas tiek vaikui, tiek suaugusiajam teikia daug emocijų. Žmogaus kūnas gali laikytis vandenyje neskęsdamas. Įkvėpus oro didėja krūtinės ląstos apimtis, kūnas pasidaro lengvesnis už išstumtą vandenį ir neskęsta. Tačiau norint ilgiau išbūti vandens paviršiuje reikia papildomai judinti rankas ir kojas, išlaikyti teisingą kūno padėtį.

Treniruoja kraujagysles

Vanduo grūdina organizmą, padeda apsisaugoti nuo peršalimo ligų - tai yra treniruojamas termoreguliacijos aparatas, didinamas organizmo atsparumas šalčiui.

Grūdinimasis šalčiu teigiamai veikia širdies ir kraujagyslių sistemą, kvėpavimą, gerina medžiagų apykaitą, bendrą organizmo tonusą. Reaguodamos į šaltį, odos paviršiaus kraujagyslės susiaurėja, organizmas per odos paviršių mažiau atiduoda šilumos aplinkai, 3-5 kartus aktyviau vyksta medžiagų apykaita, padidėja šilumos gamyba ir kraujagyslės odos paviršiuje vėl išsiplėčia.

Per daug - nesveika

Ilgiau būnant šaltame vandenyje, kraujagyslės susiaurėja, apsaugodamos organizmą nuo peršalimų, atsiranda drebulys, pamėlynuoja lūpos. Tai signalizuoja pusiausvyros tarp šilumos gamybos ir gavybos sutrikimą. Per ilgas buvimas šaltame vandenyje gali daryti neigiamą poveikį sveikatai.

Sistemingai maudantis žmogaus kraujagyslės išsiugdo savybę prisitaikyti prie greitai besikeičiančių temperatūros svyravimų. Žmogus pripranta ilgesnį laiką būti žemesnės temperatūros aplinkoje. Odos ir kūno temperatūra vandenyje

krinta mažiau, greičiau tampa tokia pat po maudymosi.

Greitina kraujotaką

Plaukimas taip pat turi reikšmės ekonomiškam širdies kraujagyslių darbui. Šaltas vanduo, veikdamas termoreguliaciją ir su ja susijusį medžiagų apykaitos procesą, pagreitina kraujotaką, o vandens spaudimas, jo pasipriešinimas daro poveikį širdies darbui ir kraujotakai. Reguliariai užsiiminėjant plaukimu, stiprėja prieširdžių ir skilvelių raumeninis audinys, tolygiai didėja jų tūris, dėl to širdis sugeba ekonomiškiau dirbti, tuo gerindama visos kraujotakos sistemos veiklą.

Didina plaučių tūrį

Plaukimas yra gydomoji priemonė įvairaus laipsnio stuburo iškyrimams šalinti, pagerinti susilpnėjusių plaučių būklę, po kai kurių ligų.

Plaukiant kvėpavimas yra sudėtingesnis nei normaliomis sąlygomis, nes iškvėpimas atliekamas į vandenį. Todėl plaukimas yra puiki priemonė treniruoti kvėpavimo aparato raumenis. Gilus ir ritmiškas kvėpavimas didina gyvybinį plaučių tūrį. Sportuojančių vaikų plaučių ventilacija 20 - 30 proc. didesnė negu nesportuojančių.

Plaukiant atliekami ritmingi kojų ir rankų judesiai, dalyvauja daugelis raumenų, kurie paprastai būna mažiau įtraukti į darbą. Plaukimas stiprina atramos ir judėjimo aparatą, viso kūno raumenyną, ugdo taisyklingą laikyseną, padeda išvengti plokščiapėdystės. Nugaros, krūtinės, pilvo raumenys vystosi simetriškai. Plaukiant kūnas yra horizontalioje padėtyje, dėl to atsipalaiduoja daugelis raumenų, sumažėja stuburo apkrovimas. Vaikų stuburas dar tik formuojasi ir yra elastingas su natūraliais iškyrimais, kurie dar neužsifiksavę ir juos galima pašalinti plaukimu.

“Klaipėda”

Ar girdėjote apie „Londono žinias“

populiariausią, nuolat besiplečiančios lietuvių bendruomenės Jungtinėje Karalystėje laikraštį? Sakote, išeiviams skirti leidiniai dažnai būna nuobodūs ir neįdomūs, spausdinantys tik blankius aprašymus apie įvykius renginius. Pavartykite „Londono žinias“ ir įsitikinsite, kad šį kartą klydote...

Laikraštyje gausu naudingos informacijos ir autorių straipsnių. Nežinote, kaip praleisti laisvalaikį? Rubrikoje „Kas, Kur, Kada“ rasite įdomiausių savaitės renginius, naujausias parodas, įspūdingiausius koncertus ar nemokamai organizuojamus mokymo kursus ir paskaitas Didžiojoje Britanijoje.

Nespėjate kasdien peržvelgti Didžiosios Britanijos spaudos? „Londono žiniose“ spausdiname populiariausių britų žiniasklaidos leidinių apžvalgą („The Independent“, „The Guardian“, „The Times“, „Evening Standard“, „The Observer“, „Metro“, „Daily Mail“, „Daily Mirror“, „Daily Telegraph“ ir kt.).

Domitės verslu, finansais, investicijomis ar tiesiog norite patarimo juridiniais klausimais? Skyrelis „Noriu žinoti“ - tai, ko jums reikia. Informacija - didžiausias turtas, o „Londono žiniose“ daliname ją nemokamai. Laikraščio puslapiuose, Jums rūpimus klausimus

galite pateikti profesionaliems srities žinovams.

Rubrikose „Lietuviai Anglijoje“, „Lietuviai pasaulyje“, „Laisvalaikis“, „Įvairenybės“ rasite įvairiausių rašinių apie plunksnos vertus žmones ir įvykius. „Londono žinios“ spausdina aktualiausių įvykių apžvalgą iš Lietuvos ir Pasaulio.

„Londono žinios“ pasirodo kiekvieną antradienį ir pristatomos į Londono bei Jungtinės Karalystės parduotuves, prekybos centrus, biurus. Laikraštį taip pat skaito lietuviai, gyvenantys Airijoje, JAV, Lietuvoje. „Londono žinios“ platinamos lėktuvuose, skrydžių Londonas - Vilnius metu. Neseniai įkurta ir „Londono žinių“ radijo stotis, kurios transliacija vyksta internete.

Labai norėtumėme bendradarbiauti su žiniasklaida ir įvairiomis organizacijomis Didžiojoje Britanijoje, Lietuvoje ir pasaulyje. Mielai sutiktume keistis informacija, idėjomis ir pasiūlymais. Laukiame Jūsų atsakymo.

Pagarbiai,
Dovilė Ilevičiūtė - redaktorė

Tel: 020 852 75801
Mob: 0783 4450 918
Fax: 0700 580 5862

e-mail: dovile@londonozinios.com

Pranešimas dėl LR Generalinio konsulato darbo laiko

Lietuvos Respublikos Generalinis konsulatas Melburne nuo 2006 m. liepos mėnesio dirbs ketvirtadieniais nuo 9.00 val. iki 17.00 val.

Konsuliniais klausimais prašau skambinti Rasai Imbrasienei ketvirtadieniais telefonu (03) 9819 5515.

Andrius Žilinskas
Lietuvos Respublikos Garbės generalinis konsulas

For all the latest information about events at the
Lithuanian Club in Melbourne, visit
www.lithuanianclub.com

Upcoming events for July 2006:

Sunday July 30 - Melbourne Lithuanian Community Annual Meeting. Starts at 1:30pm, all Melbourne Lithuanian Community members are invited.

MLK
44 Errol Street
North Melbourne 3051 VIC
info@lithuanianclub.com
Bar: 9328 1560
Enquiries: 0423 711 284

ALB Melbourn Apylinkės Valdyba praneša,
kad **Melbourn Bendruomenės Metinis Susirinkimas**
vyks sekmadienį, liepos 30 dieną, 1.30 val. p.p., Lietuvių Namuose.
Prašome visus bendruomenės narius ir prijauniančius gausiai dalyvauti.

ALB Krašto Valdyba sveikina
Melburniškę Veikėją, Šokėją ir Menininę
Dalią Antanaitienę OAM
Karalienės Gimtadienio proga apdovanotą Order of Australia Medalium,
Už veiklą Lietuvių Bendruomenėje, ypatingai tautinių šokių srityje.

Sveikiname
mielą Dalią Antanaitienę, OAM,
su apdovanojimu ir kartu džiaugiamės jūsų nuopelnais.
Linkime gražios ateities.
ALB Melbourn apylinkės valdyba ir bendruomenės nariai.

Laiškas Redakcijai

Miela ponija Redaktore,

Žymiam estų politikui Tunne Kelam neseniai buvo įteiktas šių metų Schuman medalis.

Nemažai Australijos lietuvių pažįsta šitą taurų estą. Dar Pabaltijo išsilavinimo išvakarėse, 1989 metų lapkričio mėnesį Tunne Kelam svečiavosi Australijoje, ir jis dalyvavo Pabaltiečių Simpoziume, Sydnejaus mieste, kur jis pasakė uždegančią kalbą. "Kelias į nepriklausomybę prasideda nuo kiekvieno pavienio žmogaus", tuomet drasiai kalbėjo jis. "O

žmogus siekiantis laisvės turi pirma atsikratyti blogybių, kurias atnešė svetimieji kolonistai".

Šis istorinis Pabaltiečių suvažiavimas Australijoje buvo smulkiau aprašytas "Baltic News" žurnale, 1989 gruodžio mėnesio laidoje, Nr.4 (64).

Kam įdomu, gali gauti šitą žurnalą už kuklią auką pas Tasmanijos Universiteto Lietuvos Studijų Sambūrį, Post Office Box 777, Sandy Bay, Tas. 7006, Australia.

A. Taškūnas.

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

a.a V. Lazausko atminimui, vietoj gelių
\$20J Balčiūnas (\$3730)

a.a V. Simankevičiaus atminimui

\$50 S. Meiliūnienė (\$2,730)
po \$20 J. Balčiūnas (\$3750), B. Prašmutaitė (\$2975), Z. Prašmutaitė (\$350), A. ir J. Šimkai (\$1105), po \$10 D. Lynikienė (\$670), M. Saženienė (\$90).

Valdybos vardu dėkoju už aukas.
Audrius Balbata,
ALF i•dininkas.

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$5 P. ir I. Arai, L. Didžienė, F. Sodaitis, \$15 G. Šimkus.

Dėkojame už aukas, taip pat už prenumeratas.

ALKF ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

A.† A. Vincas Lazauskas

1917.04.17 - 2006.06.10

*Žemėje darbai baigti...
Rankos maloniai jau sudėtos.
Tegul veda angelai Tave
Dangaus skliautais žvaigždėtai...*

Vinco vaikystė prabėgo Marijampolės apskrityje, Sasnavos valsčiuje, Kazliškių kaime.

Vincukas labai mėgo dainuoti, todėl nuo jo skardaus vaikiško balso skambėjo ne tik kiemas, bet ir palaukės. Vyresnis jo brolis penkiolikametį nuvedė dainuoti į parapijos chorą. Vargonininkas Pranas Petys su malonumu priėmė jaunuolį, kadangi buvo girdėjęs jį dainuojant, iš natūralaus baritono Vincas tapo pirmu tenoru ir dainavo iki leido sveikata.

Būdamas kariuomenėje, stojo į naujai susikūrusį Šaulių Ramovės chorą. Grįžęs dirbo Marijampolės teatre. Užėjus vokiečiui, nenorėdamas tarnauti kariuomenėje, tapo režisieriaus padėjėju, (kadangi dainininkus ėmė į kariuomenę, o režisierius ne).

Pasitraukus su daugeliu į Vokietiją dainavo Juliaus Kazeno chore, Bavarijoje Dinkelsburg oktete.

Atvykęs į Australiją Vincas apsigyveno Melbourne. Daina netilo ir toli nuo Tėvynės. Kartu su Petru Baltrūnu subūrė chorą "Dainos Sambūri". Šiame chore velionis išdainavo penkiasdešimt metų, važiuodamas į repeticijas tramvajumi. Jis priklausė choro valdyboje. Jam buvo suteiktas "Dainos Sambūrio" garbės vardas.

Vincas dainavo Petro Morkūno suburtame oktete. Kas sekmadienį girdėdavome giedant Parapijos chore. Taip pat su Danos Vyrais. Be dainavimo jis domėjosi sportu.

Vincas Lazauskas turėjo sūnų Liną ir anūkus Marių ir Liną, proanūkus, kurie gyvena Klaipėdoje. Vinco žmona Joan, anglė, buvo

nuoširdi, gero, švelnaus būdo. Ji dalyvaudavo lietuvių bendruomenėje, prisidėdavo savo darbu. Būdamas mirties patale, Joan prašė, kad Vincas neužsidarytų tarp keturių sienų, bet dainuotų ir giedotų jai išėjus į Anapilį. Tą jis ir atliko kol neapleido jėgos.

Netekome dar vieno lietuvių bendruomenės nario. Mes likusieji melskime jam Aukščiausią, kad jis suteiktų jam prieglobstį jo namuose. Išsėkis ramybėje išmylėtoje gimtojoje Lietuvoje.

Grupė draugų

Pagerbiant ilgametį choristą a.a. Vincą Lazauską, vietoje gelių, buvo renkamos aukos Melbourne "Dainos Sambūriui".

Melbourn "Dainos Sambūris" nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams.

Aukojo: \$100 Z. Mackevičius, \$25 S. Volkienė, \$20 Z. Augaitis, po \$10 D. ir A. Antanaičiai, J. Bartašienė, P. Bimba, D. Lynikienė, R. Mačiulaitienė, A. ir Z. Muceniekai, Z. Poškaitis, B. Prašmutaitė, Z. Prašmutaitė, B. Staugaitienė, G. Staugaitytė, St. Tamošaitis, A. ir J. Šimkai, J. Šneideris, po \$5 E. Dainutienė, D. Levickienė, V. Lukaitis, A. Miškinis, L. Petrusevičienė, Strungų šeima, E. ir Aug. Tomkins ir Vaičiulevičius. Nuoširdus ačiū.

a.a. Viktorui Simankevičiui mirus,

gilia užuojautą reiškiamo žmonai Danutei, sūnams Almiui ir Mindaugui, jų šeimoms ir visiems artimiesiems.

Birutė ir Vytautas Vaitkai

To the Australian-Lithuanian Community and its Organisations
Following the successful publication *Lithuanian Artists in Australia 1950s-1990s*, we now have the opportunity to publish another important book by Dr Genovaitė Kazokienė. The new book is a study of prominent Lithuanian painter and composer Mikalojus Konstantinas Čiurlionis.

In 1983 Dr Kazokienė's study of M.K. Čiurlionis was judged by the World Lithuanian Committee to be an outstanding work offering new insights into the relationship between Čiurlionis' music and painting.

The publication of this important art work is long overdue, and members of the Lithuanian Community in Australia now have the opportunity to facilitate its publication. You can help by contributing to the *Dr Genovaitė Kazokienė's Art Foundation Fund* managed by *Australian Lithuanian Foundation* and its Director Algis Šimkus. Cheques can be addressed to ALF *Dr Genovaitė Kazokienė's Art Foundation*.

Every contribution will be acknowledged in the published book, which will stand as a permanent testimony to Dr Kazokienė's unique contribution to the Lithuanian Community worldwide.

Yours faithfully
Prof Ron Adams

Žvilgsnis iš šalies....

ŠIANDIEN! Rytoj bus vėlu!

Denis Muchamad

(Tęsinys iš praeito numerio)

Pažiūrėkime į tų laikų žemėlapi, ir kiekvienam maščiančiam žmogui taps aišku, kad Didžioji Lietuva kartu su visomis į jos sudėtį įeinančiomis tautomis prisiėmė baisų, triuškinamą totorių-mongolų ordų smūgį ir sulaukė tolesnį jų slinkimą į vakarus. Reikia manyti, kad galinga Lietuvos kariuomenė išgelbėjo Vakarų civilizaciją nuo visiško sutriuškinimo. Kuo gi Vytautas Didysis skyrėsi nuo kitų tokių pačių, galbūt ne mažiau garsių valdovų? Pirmiausia tuo, kad didysis Didžiosios Lietuvos Kunigaikštystės monarchas buvo riteris. Didžiąją valstybę jis sukūrė ne žiauriai kariaudamas, viską griaudamas ir grobdamas, o diplomatiškai įtikindamas. Jis buvo tikras derybų genijus. Jis visų pirma jam pavaldžias teritorijas išvalė nuo plėšikų ir visokio plauko lupikautojų. Šitaip jis savo valstybės kjelius padarė saugius. Didysis kunigaikštis globojo menus, manufaktūras, naujai įsigytų žemių pasienyje statė tvirtoves, rodė reikiamą dėmesį religijai ir statė iškilnias dievo šventoves. Monarchui ypač rūpėjo prekyba. Jis globojo ne tik vietos pirklis, bet ir su prekių vilkintėmis atvykusius iš tolimų kraštų. Bet pats didžiausias didelės valstybės pasiekimas - mokesčiai, kurie, skirtingai nuo kitų Europos valstybių, buvo nedideli. Viduramžiais žmogaus gyvybė buvo vertinama nebrangiai. Visose kaimyninėse valstybėse vyko žiaurūs, beveik nesibaigiantys karai. Nekaltų žmonių plėšimas ir žudymas buvo įprastas dalykas. Didžioji Lietuva šiomis sąlygomis buvo gerovės ir ramybės sala. Gandas apie didį ir išmintingą valdovą pasklido toli už šalies ribų.

Valdant humaniškam ir išsilavinusiam valdovui, Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė be karų ir prievartos per trumpą laiką labai išsiplėtė. Ji driekėsi nuo Baltijos jūros šiaurėje iki Juodosios jūros pietuose ir beveik nuo Maskvos iki Vokietijos miestų - valstybių vakaruose. Neseniai netoli Kišiniovo aptikti lietuvių karinės tvirtovės pamatai. Katoju - visa tai Vytautas Didysis sukūrė nepraliedamas kraujo, ir tuo jis skyrėsi nuo kitų valdovų.

Gretimos valstybės pasinaudodavo bet kokia galimybe, kad patektų po patikimo ir teisingo valdovo sparnu. Vytautas Didysis plačiai taikė dinastines santuokas. Jis už tolimų ir artimų valdovų ištekindavo dukteris ir dukterėčias, su tituluotomis merginomis vesdindavo savo sūnus ir sūnėnus. Šiuo kilniu pretekstu šios valstybės savo noru įsijungdavo į Didžiąją Lietuvos Kunigaikštystę. Didysis valdovas niekada nepamiršdavo tėviškai rūpintis ką tik įsigytais pavaldiniais. Didžioji Lietuva klestėjo.

Bet, dėja, žmogaus, net ir didžio, gyvenimas trumpas. Didžiojo monarcho palikuonys nepasinaudojo savo garbingo protėvio patirtimi. Vaikydami turtu, jie greitai padidino mokesčių našta. Tolimų tvirtovių kariuomenių įgulos, sudarytos dažniausiai vien iš lietuvių karių, buvo pamirštas. Kariai vedė tenykštes moteris, ir jų vaikai, šnekantys vietinėmis kalbomis, jau nelaikė savęs lietuviais. Dėl neprotingo valdymo šalyje prasidėjo nesutarimas ir suirutė. Kurie galiausiai privedė prie tarpusavio karų ir didžiojo genijaus sukurtos valstybės žlugimo. Laikui bėgant,

Mandagumo ministerija

(Atkelta iš 3 psl)

Ir tada galvon šauna dar viena naivoka mintis - ačiū Dievui, kad tiek daug tautiečių išvyko uždarbiauti Vakaruosna. Ten bent mandagiai elgtis ir šypotis išmoks. Neseniai šia tema diskutavome su Norvegijoje gyvenančia lietuve vertėja, kuriai dažnokai tenka vertėjauti tenykščiuose teismuose, kai įkliūna koks nors skustagalvis, mažamokslis narkotikų kurjeris iš Lietuvos. Ir štai po poros metų, lankydama tą patį "nabağą" kalėjime, vertėja pastebėjo, kad jis jau ir norvegų kalbos pramoko, ir Konstituciją, ir žmogaus teises. Ir net neakivaizdžiai jau mokosi bei renkasi aukštąsias mokyklas Norvegijoje, kur, išėjęs į laisvę, norėtų studijuoti. Taip paradoksaliai humanizuojamas mūsų kriminalinis jaunimėlis, kuriems padėti Lietuvos valstybė vis neranda būdų.

Kitas bičiulis, atvykęs iš Anglijos, pasakojo, kad ten socialiniai darbuotojai vaikšto po kriminalinius Londono rajonus ir kabina skelbimus, kad mokyklų nebaigę

paaugliai eitų studijuoti į Didžiosios Britanijos universitetus. Daugelyje aukštųjų Anglijos mokyklų nemažai vietų specialiai palikta būtent tokiems asocialiems studentams, norint sugrąžinti juos į visuomenę jau padoriais piliečiais. Ir, anot bičiulio iš Londono, rezultatai stulbinantys: tie apleisti vaikai, pasirodo, dažnai yra didelių gabumų turintys žmonės. Eksternu pabaigę mokyklos kursą ir įgiję išsilavinimą, jie tampa labai naudingi savo kraštui.

Taigi. Bet ką daryti, kad mes gyvename ne Norvegijoje ar Anglijoje, o Lietuvoje, kur rytais, bėgdamas maudytis prie Šventosios ir lipdamas per šiukšlių krūvas, kad priečiau prie upės, vis galvoju apie tą verslininką, lekiantį Vokietijos greitkeliu ir mėtantį nuorūkas per langą. Ir su nerimu prisimenu, kad greitai vyks Anykščių vyno šventė! Kodėl ne darnios šeimos, ne gamtos tvarkymo, ne sporto? Kodėl Klaipėdos jūros šventė yra besaikio alaus gėrimo ritualas? Ką mes šitaip švenčiame? Ar savo ir taip beviltišką prasigėrimą (didžiausią Europoje), ar didėjančią skyrybų bei savižudybių skaičių?

MY FIGHT

Rama tells of battle with cancer

Adam Ramanauskas wants to play football again. As "Rama" calls on all his mental strength in his fight with cancer, his heart tells him he will again play for his beloved Bombers.

Ramanauskas, 25, was floored by the recurrence of the fibromatosis cancer that has caused tumours in his upper body. He recently completed radiotherapy and has begun chemotherapy.

Doctors are using a trial drug and Ramanauskas has faith in the treatment. "I know I can beat this," he said.

Ramanauskas is constantly asked if he believes he can play at the elite level again.

Adam Ramanauskas

While stressing his health is the main thing, his intentions are clear. "Make no mistake, I want to play AFL football again," he said.

He was first diagnosed in April 2003, and suffered a recurrence just four months later. The cancer returned again in February this year.

Ramanauskas is working with young people in his role with the Essendon Football Club's community affairs department, where "putting a smile on their faces puts a smile on mine".

He has been reluctant to conduct media interviews because he is anxious his battle against the disease is not seen as heroic, saying that

every day he sees people in much worse shape.

"Everyone fighting this disease is brave and courageous. I am known because of my football, that's the only difference," he said.

But the bombers premiership defender, who has played 111 games, felt it was his duty to help raise the awareness of Sunday's Clash for Cancer (last month), when the Bombers met the Demons at Telstra Dome.

Fundraising activities were held inside and outside the stadium and all money raised went to the Cancer Council, the Essendon Football Club's preferred charity.

Herald Sun

Lietuva prarado ne tik priklausomas teritorijas, bet ir pačią nepriklausomybę.

Po kelių dešimtmečių okupacijos Lietuvos Respublika Dievo valia vėl tapo nepriklausoma. Ir iš pat pradžių Lietuvos valstybė ėmė vykdyti labai išmintingą vidaus

politiką, pripažindama visų tautybių žmones, gyvenančius Respublikoje ir norinčius būti jos piliečiais, nepriklausomos Lietuvos Respublikos piliečiais. Tai vėliau sudarė prielaidas augti ir vystytis tiek valstybei, tiek visuomenei. Lietuvos Respublika, beveik neturėdama pačių būtiniausių gamtos išteklių, gerokai aplenkė kaimynines Pabaltijo valstybes, iki šiol purtomas vidinių nacionalinių konfliktų, nedarančių joms, kaip kultūringoms civilizuotos Europos narėms, garbės. Lietuvos piliečių gyvenimo lygis daug aukštesnis nei daugelio buvusios Sovietų Sąjungos atstovų, tarp jų ir Rusijos, piliečių. Pakanka pasakyti, kad dirbančio Rusijos piliečio uždarbis tris keturis kartus mažesnis negu Lietuvos Respublikoje. Lietuvos miestų ir kaimų parduotuvių lentynos lūžta nuo įvairiausių maisto prekių, galinčių patenkinti refinuotą skonį. Pavyzdžiui, Savanorių prospekte esančioje "Hyper Maxima" parduotuvėje kilogramas gyvo eršketo kainuoja 17 Lt, tuo tarpu Maskvoje jis dvigubai brangesnis. Visos aukščiausios kokybės pramoninės prekės, kaip antai; automobiliai, garso ir vaizdo aparatūra, drabužiai ir viskas, ko gali norėti žmogus, kainuoja daug pigiau nei Rusijoje. Reikalas tas, kad Rusija dar nuo sovietinių laikų ima didelius maito mokesčius, beto, prisideda pridėtinės vertės mokestis, prekybinis antkainis. Rusijoje mokesčiai - patys didžiausi pasaulyje, jie skaičiuojami net iš apyvartinių lėšų.

Gerai, jeigu vyno šventė sieks, ugdyt vynu vartojimo kultūrą. Bet kol kas Lietuvoje tikrai nelengva būtų rasti mandagų, tvarkingą ir rūpestingą alkoholiką.

Kartais imu svaičioti: o kaip galima būtų susidoroti su šia Dievo rykšte - su alkoholizmu Lietuvoje? Ir galvoje švysteli juodo humoro *idee fixe*, kurią išplėtoti galėtų nebent ekstremalus peliukai iš "Dvyračio Žynių". O idėja tokia: ar negalėtų alkoholio pramonė pradėti gaminti itin pigų (ir greitai veikiantį) pilstuką "kaukolinį" su įvairiais šviežių uogų priedais? Lietuviškiesi TV kanalai per sporto varžybas ar kitur visa tai pareklamuotų - "Mus vienija pilstukas kaukolinis ir pergalės!" Ir po poros metų Lietuvoje itin ženkliai sumažėtų alkoholizmas!

Aišku, tai humoras. Mandagumo ministerija turėtų išrasti kitokius, humaniškus metodus, kaip pasipriešinti šiai masinei degradacijai, dažnai tyliai laiminamai valdžios ir žiniasklaidos. Juolab kai įvairaus plauko socdemų parlamentarai visa tai nuoširdžiai įteisina ir pareklamuoja savo girtuoklišku elgesiu.

„Lietuvos žinios“

(Bus daugiau)